

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๕

ทอง ๑๐ ต้นไม้เหลือกำลังชาติไทยเรา

เมื่อวานนี้ทองคำได้ ๙ บาท ดอลลาร์ได้ ๖๙๑ ดอลลาร์ รวมทองคำทั้งหมดทั้งที่
มอบแล้วและยังไม่ได้มอบเป็นจำนวน ๔,๗๑๙ กิโล ยังขาดอยู่ ๒๘๑ จะครบจำนวน ๑
พันกิโล ถึงพันเมื่อไรก็หลอม

วันนี้จะไปเทศน์วัดดอยบันไดสวรรค์ บ้านโคกผักหอม ตอนบ่ายโมง ท่านอุ้น
นี้เคยอยู่หนองผือด้วยกัน ท่านจำพรรษาหนองผือด้วย ท่านอุ้นที่เสียไปนี้ ท่านคำพองก็
จำพรรษาที่เดียวกัน ท่านอุ้น ท่านคำพอง จำพรรษาหนองผือด้วยกัน ท่านอุ้นเสียก่อน
แล้วท่านคำพองไล่เสียกัน บ้านก็ถัดกันมา

วันที่ ๙-๑๐ กุมภาพันธ์ งานข้าวเปลือกก็ช่วยชาติของเรานั้นแหละ วันที่ ๑๔ ก็
อำเภอเจริญศิลป์ วันที่ ๑๖ บ้านดงเย็น อ.บ้านดุง เรารู้จัก สูดท้ายเลยไปใหญ่
เพื่อจะพักมันเพิ่มขึ้นแล้วนี้ ได้พูดกับนายกวันนั้น นายกไปเยี่ยมที่สวนแสงธรรม พูด
กันถึงเรื่องเราจะผ่อนลงทุกอย่างสำหรับการเทศน์ ไม่ว่างงานไหน ๆ เราจะผ่อน เราจะ
ไปให้เฉพาะงานที่จำเป็น ๆ เราบอกอย่างนั้นนะ พูดกับนายก พอนายกไปก็เลยตั้ง
กระทู้ขึ้นมาใหม่ว่า หลวงตาของพวกเราท่านจะหยุดการช่วยชาติแล้วนะ มันก็ปรับขึ้น
ละซี ทีนี้เลยเพิ่มเรื่อยเลย เรายังหนักขึ้นจะทำไงนี้ เรารู้จักผ่อนลงยิ่งหนักขึ้นจะทำไง

ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้ตั้งอกตั้งใจทั่วหน้ากันนะ เวลานี้จะเรียกว่าหลวงตาเป็น
หัวหน้า ๆ มาตลอดแล้วก็ได้ไม่ได้ผิดแหละ พาพี่น้องทั้งหลายตะเกียกตะกายมาโดยธาตุ
โดยขันธุ์ที่ไม่สมประกอบอย่างนี้แหละ แต่จิตใจไม่มีวัย นี่ละที่ตะเกียกตะกายพาพี่น้อง
ทั้งหลายอุ้มชาติบ้านเมืองของเราซึ่งกำลังจะล่มจม ๆ อยู่แล้วให้ค่อยฟื้นตัวขึ้นมา ด้วย
ความตะเกียกตะกายแห่งธาตุขันธุ์ของเรา ทางจิตใจไม่มีแหละ พูดตรง ๆ เลย ยิ่งธาตุ
ขันธุ์อ่อนลงเท่าไร จิตใจยิ่งหมุนตัว ๆ เข้าด้วยความเป็นห่วงพี่น้องชาวไทย ไม่ได้เป็น
ห่วงอะไรดังที่เคยเรียนให้ทราบแล้ว เราหมดทุกอย่างเราไม่มีอะไร ฟังซิ พูดให้ท่านทั้ง
หลายฟัง ไม่ว่าจะบพโตบาทใดคำใด ท่านทั้งหลายอย่ามายึดเอาคำของเราที่พูดอย่างนี้
โลกกิเลสตัณหาที่มันสงวนความสกปรก ความโหดร้ายทารุณของมันไว้อย่างมิดตัว ๆ
คอยจะต้านทานธรรม ธรรมเข้าไปชะล้างคือไปทำลายตรงนั้นที่ไหนจะเกิดเรื่องขึ้นมา
ทันที จะถูกต้านทาน รบกับกิเลสจนได้ เช่น การเทศน์ว่าการ

คือธรรมจะต้องตรงไปตรงมา นี้เรียกว่าธรรม ท่านทั้งหลายจำเอาไว้ว่า การ
พูดเทศน์ว่าการ คำพูดคำจาจะหนักจะเบาจะดุดจะเดือด จะเรียกตามกิเลสว่ามันสกปรก
อะไรก็ตาม ไม่มีในธรรมนะ เป็นทางก้าวเดินของธรรมทั้งนั้น ว่าหยาบว่าโลนว่าอะไร

อย่างนี้เป็นกิเลสต้านทานธรรม ตัวมันตัวหยาบโลนที่สุดแล้วกิเลส มันระมัดระวังรักษา ไม่ให้ใครเข้าไปแตะต้องเลย ธรรมด้วยแล้วยิ่งเป็นข้าศึกต่อมัน เพราะฉะนั้นมันถึงโต้ตอบทุกอย่าง ๆ ไม่ให้เข้าไปแตะมัน นี่เรื่องของกิเลส

สกปรกสุดยอดคือกิเลสไม่มีอะไรเกิน ในสามแดนโลกธาตุนี้คือกิเลสตัวสกปรก ตัวโหดร้ายทารุณมากที่สุด คือกิเลสเท่านั้น ที่นี้เครื่องแก้กันก็คือธรรม ธรรมนี้เป็นธรรมที่ปราบความสกปรกโสภม ความโหดร้ายทารุณ ให้เป็นความนึ่มนวลอ่อนหวานสะอาดสะอาดอันไปโดยลำดับลำดับ ด้วยภาษาของธรรมที่แสดงบอกวิธีการชำระล้างมัน แต่แล้วมันก็ตามต้อนกันอยู่ตลอดเวลา เวลาพูดอะไรออกมา มันจะหาเรื่องขึ้นมาทันที ผู้ฟังหลงตามมันนั่นแหละ เราแน่ใจไม่สงสัย เพราะจิตของเราที่เคยเป็นอยู่แล้ว จึงได้นำอันนี้มาแจ้ง อันนี้จิตเคยเป็นอย่างนั้นอยู่แล้ว จิตไม่เคยเป็นอย่างนี้ เวลาเป็นอย่างนี้เข้าไปรบกัน ที่นี้เวลามันออกไปมันก็กลับไปรบกันละซี ภาษาของกิเลสว่าไปรบกัน ภาษาของธรรมเรียกว่าชำระล้าง

เวลาพูดภาษาของธรรมจะตรงไปตรงมา ไม่มีเอินมีเอียง เอินเอียงไม่ได้ไม่เรียกว่าธรรม ตรงไปตรงมาคือภาษาธรรม โลกตายใจได้ คำว่าธรรมคำเดียวเท่านั้นโลกยอมรับกันทั้งนั้น นี่ละเรื่องภาษาธรรม ขอให้พี่น้องทั้งหลายทำความเข้าใจเอาไว้ นี่เราก็เคยพูดเสมอมาถึงเรื่องเกี่ยวกับการเทศนาว่าการ จะหนักจะเบา จะดูดำจะกล่าว หรือว่าสกปรกอะไรอย่างทีกิเลสว่านั่น ให้ท่านทั้งหลายจำแถวของธรรม ทางเดินของธรรม ไม่ใช่เป็นเรื่องสกปรกโสภมอะไร ๆ ดังกิเลสกล่าวหา เป็นเรื่องทางเดินของธรรม สำหรับชำระล้างสิ่งสกปรกโสภมทั้งหลาย ซึ่งก็เป็นกิเลสที่นั่นแหละ ชะล้างไป ๆ กิเลสก็โต้ตอบ ๆ ต้านทานเรา ๆ ธรรมก็ไปตามเรื่องของธรรม ไม่ได้สนใจกับอะไรนะ

นี่ละการเทศนาว่าการเพื่อให้เข้าใจตามแง่ต่าง ๆ ของกิเลสที่มันลึกลับมากที่สุด เดี่ยว แต่ลึกลับกับธรรมไม่ได้ ธรรมเปิดออกหมด ๆ เห็นหมด แต่ธรรมท่านไม่ได้หิวโหย ท่านไม่ได้เคียดแค้นเหมือนกิเลส กิเลสทั้งเคียดแค้นทั้งต่อต้านทุกอย่าง ๆ เป็นอยู่กับกิเลสทั้งหมด ส่วนธรรมท่านไม่มี ท่านชำระล้างไปเรื่อย ๆ เรียกภาษาของธรรม การเทศนาว่าการพี่น้องทั้งหลาย จึงแน่ใจว่าจะได้ยืนแทบทุกอย่างที่เราแสดงออกให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ส่วนที่จะทุกอย่างพูดไม่ได้นะ ก็ยังให้เกียรติกิเลสอยู่บ้างเล็ก ๆ น้อย ๆ ไม่ให้หมดก็ยังมีส่วนให้อยู่นั่นแหละ แต่ผู้ที่จะไปโดยสิ้นเชิง ปิดกิเลสออกจากจิตโดยสิ้นเชิง จะพุงทันทีเลย ชะล้างแหลกหมดเลย เหลือแต่ทองคำทั้งแท่ง ๆ โพลีขึ้นเป็นร่มโพธิ์ร่มไทรของทั่วแดนโลกธาตุ ให้ความร่มเย็น นี่คือธรรม ชะล้างสิ่งสกปรกออกหมดแล้ว เป็นทองทั้งแท่ง ๆ ไปเลย นี่เป็นเรื่องของธรรม

เรื่องของกิเลสต้องเป็นอย่างที่ว่ามันแหละ พุดอะไรไปก็ไปโดนแต่หัวกิเลส ก็มันกิเลสเต็มบ้านเต็มเมืองเต็มโลกเต็มสงสาร เต็มหัวใจสัตว์โลก ธรรมะจะไม่ให้ถูกกับสิ่งเหล่านี้จะให้ถูกกับอะไร เทศน์ไปอากาศ อากาศไม่ใช่กิเลส ดินฟ้าไม่ใช่กิเลส ท้องฟ้า มหาสมุทรสุดสาครกว้างครอบโลกธาตุดันไดก็ตาม ไม่ใช่กิเลสทั้งนั้น กิเลสจริง ๆ อยู่ที่หัวใจคน ธรรมะก็ไม่ไป ไปตามแถวดินฟ้าอากาศทั้งหลายไม่ไป จะไปตามแถวที่กิเลส ตัวสกปรกอยู่ที่นั่นแหละ อยู่ที่นี่คืออะไร อยู่ที่หัวใจสัตว์ ธรรมะจึงเทศน์ลงที่หัวใจสัตว์ แล้วมันก็จะกระทบกันกับกิเลส ๆ

เราที่อ่อนด้วยความโง่เขลาเบาปัญญาของเรา อ่อนเปียกให้กิเลสก็เป็นเครื่องมือของกิเลสไปด้วย ๆ เป็นอย่างนั้นนะ แทนที่จะเป็นเครื่องมือของธรรมตามเจตนาที่ผู้สอนชะล้างให้มีความสะอาดสะอาดนั้น กลับสร้างความสกปรกมากขึ้นเยอะนะ สร้างก็ช่างเราว่างึ่เลย เราไม่สนใจ ผู้ที่จะถือประโยชน์ได้รายเดียวยังดีกว่าผู้ที่ไม่ประโยชน์อะไรเลยตั้งร้อยคน เราเอาตรงนั้นนะ คนร้อยคนไม่มีประโยชน์ แล้วเป็นภัยต่อชาติบ้านเมือง คนเพียงคนเดียวเป็นประโยชน์ต่อชาติบ้านเมือง เราจะหมุนไปทางเป็นประโยชน์ต่อชาติบ้านเมืองต่อโลกต่อสงสาร เพราะฉะนั้นธรรมจึงไม่ค่อยคำนึงถึงเรื่องของกิเลสจะมากัดค้ำตันทานแบบไหนมากกว่าจะชะล้างไปโดยลำดับ ๆ เท่านั้น

ท่านทั้งหลายยังไม่เคยได้ยิน ให้ฟังไปโดยลำดับนะ อย่างมาค้ำตันนะว่าเราพูดมีหยาบมีโลน มีเจตนาที่จะหยาบโลนต่อโลกบอกว่าเราไม่มี หัวใจเราก็ไม่มีความหยาบโลนอย่างนั้น กิเลสก็ไม่มีเครื่องต้านทานธรรมอย่างนั้น มีแต่เป็นไปตามธรรม ๆ การเทศนาว่าการจึงเทศน์ไปตามธรรมล้วน ๆ เมื่อเป็นเช่นนั้นมันก็โดนหัวกิเลสอยู่โดยตรง ๆ นี้ละให้ท่านทั้งหลายได้จำเอาไว้

นี่เราก็พยายามช่วยชาติมาได้ ๔ ปีเต็มแล้ว ธรรมะนี้แทบจะหมดนั่นแหละ แต่ไม่หมด อันไหนที่ควรจะทำได้ออกตามีออกมาแล้วนี้ อันไหนที่ไม่ควรจะทำออกก็คัดไว้เป็นระยะ ๆ ตามแต่จะเห็นสมควรที่ธรรมเหล่านี้จะออกได้ช่องไหน ๆ เปิดทางช่องไหนธรรมเหล่านี้จะออกทันที ๆ ถ้ายังไม่เปิดทางคือกิเลสยังหนาแน่นอยู่ เรียกว่ายังไม่เปิดทาง ยิ่งหนาแน่นเท่าไรเทศน์ไม่ได้เลย ถ้าเปิดช่องเปิดทางออกธรรมก็ออก แล้วส่องแสงเข้าไปชะล้างเข้าไปเรื่อย ๆ เปิดออกมากเท่าไรธรรมยิ่งออกมาก เพราะฉะนั้นการเทศนาว่าการเราจึงไม่ได้แน่นอนในการเทศน์สอนโลกนี่นะ แล้วแต่โลกจะมาแบบไหน สมควรแก่ธรรมชั้นใดตอนใด ธรรมจะออกตอนนั้นชั้นนั้น จะออกเป็นลำดับลำดไป ถ้าสมควรอย่างยิ่งธรรมออกเต็มเหนี่ยวเลย นี่คือธรรม เป็นอย่างนั้น

ให้พากันตั้งอกตั้งใจนะ เริ่มแล้วนะที่นี่ พวกเราทั้งหลายตั้งเนื้อตั้งตัวขึ้นมาใหม่ เรียกว่าเหมือนหนึ่งว่าเราเกิดชาติใหม่ก็ได้ในชาติที่กำลังจะจมอยู่ดังที่เห็นผ่านมา

แล้ว ยกเอาปีขึ้นก็ได้ ปี ๒๕๔๐ ปีนี้ปีชบเขาที่สุดเลยที่เดียวถึงขนาดที่จะจม แล้วก็พยายามฟื้นมาตั้งแต่ปีนั้นเป็นปี ๔๑ เริ่มเรื่อยมาถึง ปี ๔๔ ปี ๔๕ นี้แล้ว ก็ค่อยฟื้นฟูขึ้นมาเป็นลำดับ นี่ก็เพราะคุณค่า เพราะอันಿಸงส์ เพราะกำลังความดีของพี่น้องทั้งหลายที่รักชาติไทย เป็นพี่น้องชาวไทยเรารักชาติของตนเอง และมีความพร้อมเพรียง มีความเสียสละ รวมกันมา ๆ

เวลานี้ทองคำเราก็ได้จะร่วม ๕ ตันแล้ว นี่คือผลแห่งความรักชาติ ความเสียสละ ความสามัคคีของพวกเขา ต่อไปนี้เราก็จะเพิ่มของเราเรื่อย ๆ เพื่อเป็นเครื่องหนุนชาติของเรา กลายเป็นประวัติศาสตร์ขึ้นในเมืองไทยของเราที่เด่นดวงประวัติหนึ่งนะ ไม่ใช่ประวัติที่ว่าเมืองไทยล่มจม เราเห็นมาแล้วตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ ถึงขนาดร้องไห้ ๆ เลย นี่ก็จะจม กระเทือนทั่วโลกแล้วนะเมืองไทยเรา จะไม่มีใครมองหน้าเมืองไทยเรานะ นี่อุตสาหะพยายาม ต่างคนต่างรักชาติต่างคนต่างเสียสละ ก็ค่อยฟื้นตัวขึ้นมา ๆ เวลานี้อยู่ในขั้นเริ่มพอใจ เฉพาะการติดหนี้ติดสินเมืองนอกเมืองนาเขา ซึ่งจะคอยจมอยู่ตลอดเวลา นั้น เวลานี้ฟื้นขึ้นมาเต็มที่แล้ว

ธนาคารชาติได้มาชี้แจงให้ทราบว่า เราสามารถที่จะใช้หนี้เขาได้ถึง ๒ ปี ทั้ง ๆ ที่แต่ก่อนปีเดียวก็กำลังจะจม ไม่มีอะไรจะใช้หนี้เขา ติดหนี้เขาไม่ทราบว่าเท่าไร ๆ เมืองไทยเรา ๖๒ ล้านคน เฉลี่ยแล้วติดหนี้คนละ ๕ หมื่นบาท ๆ เป็นเงินเท่าไรคิดดูซิ นี่ฟื้นขึ้นมาหมดแล้วเวลานี้ ด้วยกำลังแห่งความรักชาติ ความสามัคคีและความเสียสละของพี่น้องชาวไทยเราทั้งนั้น ไม่ได้เกิดขึ้นมาจากอะไร เกิดขึ้นมาจากความรักชาติ ความสามัคคี ความเสียสละของเราทั้งนั้น ขึ้นมาให้เห็นอย่างชัดเจนแล้วเวลานี้ ทุกสิ่งทุกอย่างก็ค่อยหมุนไปในทางที่ดี ๆ เรื่อย ๆ เงินก็ไม่ได้รั่วไหลแตกซึมเหมือนอย่างคราวที่แล้ว ๆ ที่เป็นมา ภาชีอาการที่พี่น้องชาวไทยเสียสละลงไป ไหลเข้าสู่จตุรรม ๆ

เพราะฉะนั้นเรื่องที่ว่าโครงการนั้นโครงการนี้ ทั้ง ๆ ที่แต่ก่อนก็มีโครงการ แต่โครงการกินมันมากต่อมาก โครงการเลยไม่ค่อยปรากฏ เอาโครงการออกมาออกหน้าออกตาหลอกลวงพี่น้องชาวไทยเราว่า สร้างอันนั้นสร้างอันนี้ มีโครงการอย่างนั้นอย่างนี้ สุดท้ายกินอยู่กับโครงการ ๆ จนแหลกเหลวหมด หาเงินที่จะมาเป็นโครงการดังประกาศไว้ไม่ค่อยมี แต่ระยะนี้เป็นยังไง ที่นายกคนนี้ขึ้นมาพี่น้องทั้งหลายก็เห็นทั่วหน้ากัน โครงการมีสักเท่าไรนายกแบกคนเดียวทั่วประเทศไทย หาเงินมาจากไหน ก็เงินมาจากภาชีอาการของพี่น้องชาวไทยเรา ที่เสียสละด้วยความรักชาติอย่างพร้อมหน้าพร้อมตากันนั่นเอง ออกไปไม่รั่วไหลแตกซึมมันก็มากขึ้น ๆ ที่นี้โครงการมากเท่าไรก็หมุนได้ ๆ ทำได้ ๆ คือเงินไม่รั่วไหลแตกซึม ถ้ารั่วไหลมีเท่าไรฉิบหายหมด

อย่างที่เรเห็นเวลานี้โครงการก็หัวอกนายจะแตกแล้วนะ โครงการเพื่อช่วยชาติของเรานั้นแหละ แล้วก็เงินจากภาษีอากรของพี่น้องชาวไทยเรา ก็พอพืดพอเหวี่ยงกันไป โครงการอันนั้นก็ค่อยสำเร็จเป็นลำดับตามมาเรื่อย ๆ ไม่ได้เป็นโครงการร้าง เสียตั้งแต่ยังไม่สร้างตั้งแต่ก่อนนั้นเลย แต่ก่อนมันร้างตั้งแต่ยังไม่สร้าง มันร้าง ๆ ล้มเหลว ๆ เรียกว่าร้าง ไม่ได้เป็นหน้าเป็นหลังอะไร เวลานี้ทุกอย่างก็ค่อยดีขึ้นเป็นลำดับ ลำตา โครงการไหนก็เริ่มขึ้น ๆ เสร็จไปเรื่อยเรื่อยแล้วก็กำลังจัดกำลังสร้างอยู่ก็มี ๆ นี้ก็จากภาษีอากรของพี่น้องชาวไทยไปหาท่านผู้ใหญ่คือหัวใจของชาติ รวมจุดเดียวกัน แดกกระจายออกไปให้สำเร็จเป็นประโยชน์แก่โครงการนั้นโครงการนี้ ทั่วชาติไทยของเรา ก็เพราะเงินพี่น้องทั้งหลาย

ผู้รักษาเงินดี ผู้รักษาเงินเป็นที่ไวใจของพี่น้องชาวไทยเรา มีเท่าไรก็ออกไปให้เห็นประโยชน์ นี่ก็เป็นอย่างนั้น ควรยกยอไม่ยกยอได้ยังไง หุมิตามีใครจะหาเรื่องราวว่า ผิดไปไหน ใครก็เห็นกันทั้งโลกเวลานี้เป็นยังไงบ้าง โครงการต่าง ๆ เวลานี้ยิ่งมากนะ นายกอกจะแตกแล้วนะ นี่ก็ช่วยโดยลำดับไม่ได้ถอย ช่วยตลอด แล้วก็เงินเหล่านี้แหละ แต่ก่อนมันอยู่ไหนเงินเหล่านี้ ภาษีอากรเสียมาตั้งแต่ตั้งเมืองไทยเรื่อย ๆ มา เราอยากจะทำตั้งเมืองไทยนั้นแหละ ตั้งแต่ผ้าขาวแพวโน้นมา เอาไปถวายเป็น (ถวาย) หัวหน้าใหญ่เราเพื่อรักษาชาติบ้านเมือง ต่อจากนั้นก็กลายมาเป็นภาษีอากรอย่างทุกวัน ๆ นี้ ล้วนแล้วตั้งแต่เพื่อชาติบ้านเมือง

แต่ก่อนก็มีเหมือนกันแล้วมันไปยังไงหมด นาคิดใหม่ข้อนี้ กับเวลานี้กำลังพุ่ง ๆ ด้วยภาษีอากรของพี่น้องทั้งหลายที่บริจาค แล้วแดกกระจัดกระจายออกไปเป็นประโยชน์แก่ชาติบ้านเมือง โดยโครงการต่าง ๆ กำลังสร้างอยู่เวลานั้นนั้นแหละ จะเป็นอะไรที่ไหนไป นี่จะผลให้เห็นอยู่อย่างนี้ เมื่อไม่รู้ว่าไหลแตกซึมผลประโยชน์ก็ค่อยขึ้นเรื่อย ๆ ๆ ที่ติดหนี้ติดสินเขาจะพากันจมทั้งประเทศก็ฟื้นขึ้นมาได้ทั้งประเทศ เพราะความสามัคคี ความรักษาเข้มงวดกวดขันในสมบัติซึ่งเป็นส่วนกลาง ให้ไหลออกสู่ส่วนกลาง ๆ ๆ ส่วนกลางทั้งหมดก็เรียกว่าประเทศไทย ประเทศไทยก็ฟื้นได้กันทั้งหมดทั่วประเทศ แน่ ก็เพราะความช่วยเหลือ ความสามัคคี และท่านหัวหน้าก็ดี เป็นอย่างนั้นนะ

เราจึงชมเชย ใครดีชม ธรรมเป็นอย่างนั้น ธรรมไม่เป็นอย่างอื่น ควรตำหนิตำหนิทันที ควรชม-ชมทันที จึงเรียกว่า ธรรม นี่ก็ขอให้พี่น้องทั้งหลายตั้งใจ ปีนี้เป็นปีที่ทำแล้ว ครบ ๔ ปีเดือนเมษายนนี้แล้ว ให้อุตสาหัพยายามตั้งอกตั้งใจ ดังที่เคยเรียนพี่น้องทั้งหลายทราบ ด้วยความห่วงใยปกใจลงในทองคำซึ่งเป็นหัวใจของชาติไทยเรา ที่กำลังช่วยชาติอยู่เวลานี้ ควรจะได้เป็นประวัติศาสตร์อันใหญ่หลวงและสง่างามต่อชาติ

ไทยของเรา อย่าให้ไต่ยินว่า ประวัติศาสตร์เหลวแหลกแหวกแฉวงนะ ขอให้ไต่ยินว่า ประวัติศาสตร์ของชาติไทยเราสว่างงามมากทีเดียว ทองคำได้เท่านั้น ดอลลาร์ได้เท่านั้น เงินสดกระจายทั่วประเทศไทยชุ่มเย็นไปหมด เฉพาะอย่างยิ่งโรงพยาบาล โรงเรียน วิทยาลัย สอนอันดับนี้สำคัญอยู่มากที่ช่วยอยู่เวลานี้ อันนี้จะเจริญที่ไหนก็เจริญที่บ้านที่ เรือนของเรานี้แหละ

บ้านไหนไม่มีโรงรำโรงเรียนเด็กโง่ที่สุด เตรีตเตร่เรร้อน เป็นโจรเป็นอันธพาล พาดยาเสพติดเข้าไปแล้วเลยเป็นหมากันทั้งบ้านเลย นี่เพราะความรู้ความฉลาดไม่มีมัน ลำบาก แม้ผู้มีความรู้ความฉลาดในโรงรำโรงเรียน มันก็ยังแทรกเข้าไปได้ความเสียหาย เหล่านี้ อย่างเรือนจำนั้นฟังซิ มันควรแล้วหรือสิ่งเหล่านี้จะแทรกเข้าไปได้ แทรกเข้าไป เต็มนะ ยาเสพติดเต็มอยู่ในเรือนจำของเล่นเมื่อไร มันไปตามแข่งตามขาของคนสนิท ไกลชิดติดพันกันที่เป็นคอเดียวกันนั้นแหละ มันทำลายชาติ ไปเป็นนักโทษแล้วยัง ทำลายนักโทษให้แหลกลงไปอีก มันของเล่นเมื่อไร

นี่แหละการศึกษา ถ้าไม่มีอรรถมีธรรมเข้าไปแทรกแล้วไม่ว่าศึกษาทางด้านใด เราอย่าด่วนชมว่าดีโดยถ่ายเดียวนะ ถ้ามีธรรมเข้าแทรกแล้วแน่เลย ดี ตาสีตาสาก็ดี ผู้ใหญ่ก็ดี ใหญ่เท่าไรก็ดี ถ้ามีธรรมเข้าแทรก ๆ จะสง่าสวยงามร่มเย็นเป็นสุขงามตางาม ใจได้ด้วยธรรมนะ ไม่ได้ได้ด้วยกิเลสได้ด้วยการเรียนมาโดยถ่ายเดียวซึ่งไม่มีธรรม แทรกแซงเลย ใช้ไม่ได้ว้างนั้นเลย ให้พากันตั้งอกตั้งใจคิดไว้ในแง่นี้ คราวนี้แหละเป็น คราวที่จะเริ่มขึ้นอีกแล้ว ฟังแต่ว่าหลวงตาบัวจะหยุดการช่วยชาติแล้วยังปรับขึ้นอีกแล้ว เป็นยังงี้ เมื่อเป็นอย่างนั้นมันก็ต้องพากันติดกันดั้น เห็นไหมละนิมนต์มากี่ราย เรากี่ เรียงลำดับ ๆ รายนั้น ๆ จะต้องไปตามราย ๆ ที่เขานิมนต์มาและเรารับนิมนต์แล้ว เป็นลำดับไปอย่างนี้ จะทำไง จึงพากันตั้งอกตั้งใจนะ คราวนี้ให้ได้ประวัติศาสตร์ของเรา มาชม ทองคำเราขออย่าให้ต่ำกว่า ๑๐ ตันเถอะคราวนี้ จะเป็นที่ภาคภูมิใจของเมืองไทย เราทั้งประเทศเชียวนะ

ทองคำ ๑๐ ตัน ไม่พาชาติไทยให้ล่มจม นอกจากจะพาชาติไทยของเราฟื้นฟู ขึ้นมาด้วยความหนาแน่นแน่นหนา ว่าทองคำนี้ได้แล้ว ๑๐ ตัน หนุนเข้าในหัวใจแห่งชาติ ไทยของเรา ประวัติศาสตร์อันสวยงามที่เอาจริงเอาจังของชาติไทยเรา ซึ่งมาจากความรักชาติ ก็ประกาศก้องขึ้นมาด้วยความสง่างาม ให้โลกทั้งหลายเขาได้เห็นทั่วหน้ากันว่าเมืองไทยเป็นเมืองยังงี้ แล้วทั้งชาติทั้งศาสนานำเสียด้วยนะคราวนี้ ควรจะเป็น ประวัติศาสตร์อันใหญ่หลวงให้ทั่วโลกทั้งหลายเขาได้เห็นไต่ยินต่อไป จึงขอให้ได้ประวัติ ศาสตร์อันสง่างามให้คนทั้งหลายเขาเห็น เมืองไทยเราก็มุ่งใจ ทุกสิ่งทุกอย่างหนาแน่น

เป็นลำดับลำดับด้วยความเป็นสิริมงคลจากการช่วยชาติ รักชาติของชาวไทยเรา ให้พากันตั้งอกตั้งใจ

ไม่จมน้ำทะเล ทองคำที่เราสละไปคนทั้งประเทศ ๖๒ ล้านคน ทองคำหนัก ๑๐ ตันจะพาให้ชาติไทยเราจมน้ำ ตัดขาดสะบั้นเลย แต่พาชาติไทยของเราให้ฟื้นฟู และเจริญสว่างงามทั่วประเทศทั่วโลกดินแดนนั้นยอมรับ เป็นได้แน่ ๆ ไม่สงสัย จึงขอให้เทิดทูนประวัติศาสตร์อันนี้ไว้ด้วยความเสียสละทุกคน ๆ เงินในกระเป๋าเราก็เป็นเงินในกระเป๋า เงินสำหรับที่จะยกออกทั้งภายนอกภายในได้เห็นทั่วหน้ากัน พร้อมทั้งความอบอุ่นแห่งคนทั้งชาติจากสมบัติที่เป็นหัวใจของโลกนี้ให้ได้ อย่าให้หลุดให้ชาติไปได้ เพราะไม่เหลือกำลังต่อชาติไทยของเราที่จะยกยกกันได้ หลวงตาพิจารณาเต็มกำลังแล้วก็ไปลงที่จุดนี้แหละ จุด ๑๐ ตัน ทองคำหนัก ๑๐ ตัน ดอลล่าร์เทียมกันไปเคียงข้างกันไป แล้วเงินสดก็ดังที่เราเห็นมาโดยลำดับลำดับนี้แหละ

อย่างไรสามกษัตริย์นี้ขอให้เครื่องประดับชาติไทยของเรา ให้มีความสว่างงาม ทั้งภายในหัวใจของชาติ คือหัวใจของประชาชนทั้งชาติให้ชุ่มเย็น แล้วทุกสิ่งทุกอย่างอย่างความหมุนเวียนเปลี่ยนแปลงที่ไหน เข้านอกออกในอย่าให้เป็นคนน้อยหน้า ไปที่ไหนเขาชี้หน้า ๆ เมืองไทยเมืองใช้ไม่ได้ ชาติตัวเองไม่ยอมรับไม่ยอมเสียสละ มีแต่ความตระหนี่ถี่เหนียว ความเห็นแก่ตัว ความเห็นแก่ความเพลิดความเพลินไม่เอาไหน ๆ การเที่ยวเตร็ดเตร่ร่อนนี้ ลิงในประเทศไทยไม่มีทุกวันนี้เพราะอะไร แต่ก่อนประเทศไทยของเรามีลิงเท่าไร ไปป่าไผ่ดงไผ่ดอนใด มีแต่ลิงเต็มไปหมด เวลานี้ความคึกความคะนอง ความดีความดีของมนุษย์เรามันปราบลิงเหล่านี้หนีหมดไม่มีเหลือเลย เหลือตั้งแต่ลิงเมืองไทยเราคือ คนไทยเป็นลิงเข้าใจไหม มันกระดุกกระดิกหาตั้งแต่เรื่องที่จะทำความเสื่อมเสียแก่บ้านแก่เมืองนั้นแหละ

ขอให้พลิกตัวใหม่ ไปหาไล่ลิงเข้ามา ลิงมันวิ่งออกนอกประเทศไปหมด มันสู้เมืองไทยที่เป็นลิงหลุกหลิก ใช้จ่ายไม่รู้จักประมาณ ฟุ้งเฟ้อเห่อเหิม เหยียบหัวลิง ลิงแตกกระจัดกระจายไปหมด ที่นี้เข้า.เราปรับปรุงตัวของเราให้ดีแล้วไปหาเอาลิงมา มันไปอยู่ทวีปไหนบ้างลิงตกลงทะเลอะไร เมื่อหาไม่ได้แล้วเสกตัวของเราขึ้นมาเป็นมนุษย์สว่างงาม ไม่มีลิงสักตัวเราก็อยู่ได้เข้าใจไหม เราพลิกจากลิงมาเป็นคนแล้ว ดียิ่งกว่าลิงร้อยตัว เอาอย่างนี้ละ จำให้ดี อย่าไปเสริมลิงเข้าไปอีกนะ เวลานี้ในวัดหลวงตาบวมีลิงอยู่ตัวหนึ่งหรือสองตัว มันวิ่งหลบนั้นหลบนี้ มันกลัวลิงพวกนี้ละจะไปชนาบมัน แล้วลิงหลวงตาบวยิ่งเก่งนะ มองเห็นลิงไม่ได้มันวิ่งเลย ไล่มันละซิ หยกมัน.ลิงตัวใหญ่อยู่ที่นี่เดินจงกรมมันมาแอบ ๆ พอเห็นเรานี้แผ่นเลยลิง พากันเข้าใจเธอ เอาลิงมาเป็นข้อเปรียบเทียบ ที่นี้ตัวของเราพลิกตัวใหม่ อย่าเอานิสัยลิงมาใช้ ให้เอานิสัยมนุษย์ผู้มีศีล

ธรรม สมนามกับว่าเราเป็นลูกชาวพุทธ แล้วจะสง่างมด้วยกัน ตั้งหลักอันนี้ให้ได้นะทุกคน

จำให้ดีทุกคน ๑๐ ตันนี้เป็นเครื่องหมายแห่งความเด็ดเดี่ยวเฉียบขาด ความรักชาติ ความเสียสละ ของชาติไทยเราทั้งประเทศจะแสดงออกมาในทองคำ ๑๐ ตัน แล้วดอลลาร์ก็หมุนกันมา ๆ อย่างนี้เรียกว่าเป็นเครื่องประดับหมด ถ้าได้อย่างนี้แล้ว เมืองไทยเราอบอุ่นทั้งนั้นแหละ หลวงตาบัวก็อบอุ่น ตายแล้วไม่ต้องไปนิมนต์พระมา กุสลา หลวงตาบัวตายแล้วไปไหนหา กำลังหาทองคำได้ ๑๐ ตัน ได้แล้วหรือยังนา เราก็จะศอกกลับปั๊บเลย พ่อมึงไม่เอามาให้กู กูจะได้อะไร มึงยังไม่เห็นเอามาหีวะ พ่อมึงไปไหน ปู่ย่ามึงไปไหนเอามาหี ถ้ากูได้ ๑๐ ตัน กูตายแล้วกูไปเลย ก็จะตอบอย่างนี้เข้าใจไหม แต่นี่ไม่ตอบหรือตอบแล้ว จำเอานะพี่น้องทั้งหลาย

ให้เริ่มตั้งแต่นี้ต่อไปให้ตั้งหน้าตั้งตา ความสามัคคี ความรักชาติเป็นเนื้อหนังอันสำคัญแน่นหนาแน่นคงมาก ความรักชาติ ความสามัคคีนี้เป็นหลักใหญ่ ทุกสิ่งทุกอย่างถ้ามีความรักความสามัคคีงานก็เรียบร้อย เราทำงานด้วยความรักงาน งานก็เรียบร้อย ความพร้อมเพรียงสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ก็เป็นสิ่งที่รวมพลังให้งานนั้นสำเร็จลุล่วงไปได้ ความสามัคคีไปที่ไหน ที่นั่นละคือความแน่นหนาแน่นคง ธรรมท่านแสดงไว้อย่างนั้น สามัคคี สมคฺคานํ ตโป สุขิ นัน. ความพร้อมเพรียงแห่งความสามัคคีที่รวมตัวกันแล้วเป็นความสุขอันใหญ่หลวง ฟังซิ.เราก็ให้มีความพร้อมเพรียงสามัคคีกัน เอาละวันนี้เทศน์เพียงเท่านั้น

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ทันท่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com